

VI i NS OG KRIGEN.

FF 9/9 - 39

102091

Uten ophør har vi advart det norske folk.

I samfulle seks år har vi i NS ført en slitsom og utakknemlig kamp, forsaket og stridt og lidt for å forhindre at vårt land skulde komme i den forferdelige situasjon vi nå befinner oss i.

Vi har uten ophør, gjennom nederlag og trengsler, forsøkt å få nordmennene til å forstå, at det er viktigere for oss å ordne op i vårt eget hus, — å rense vårt statsstyre for landsforrædere og ansvarsløse partitraverer, gjenreise vårt forsvar og sikre vår nøytralitet — enn å være overdommer i alle internasjonale konflikter.

Allikevel kan vi oppleve å høre folk si: «Ja, nå har dere vel fått det slik, som dere vil ha det».

Vi i NS kan ta disse tåpelige slengbemerkinger med ro. I motsetning til de andre kan vi møte skjebnen med god samvittighet. Vi har gjort hvad vi kunde for at vårt land kunde komme frelst gjennom denne jern-tid.

Hadde alle nordmenn gjort det samme, vilde vår stilling idag vært en ganske annen.

Allerede i 1930 gikk Vidkun Quisling igang med den NOR-DISKE FOLKEREISNING, hvis

ene hovedformål var, at Norden skulde være megler mellom Tyskland og England, — arbeide målbevisst og systematisk for å skape forståelse mellom disse våre to store germanske broderfolk, fordi fred mellom Tyskland og England er nøkkel til verdensfreden.

Det samme har været en av våre viktigste programposter i Nasjonal Samling.

Uten ophør har vi tordnet våre advarsler ut over folket, at vårt land måtte trekkes ut av stormaktskampen, ut av folkeforbundet, at vi måtte få vår nøytralitet gjenoprettet og anerkjent, og sikret ved et tilstrekkelig forsvar.

Uten ophør har vi advart mot å la internasjonale revolusjonspolitikere sitte med makten i vårt land, i dette verdensoppgjør. Men det norske folk har ikke villet høre.

Vår selvstendighet og frihet er ikke noe som er oss gitt en gang for alle.

Det er noe vi alltid må kjempe for, — og verge.

Og vil vi ikke det er historiens dom over oss.